A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2015. július 8.*

„Közösségi védjegy — Törlési eljárás — A Rock & Rock közösségi ábrás védjegy — A korábbi MASTERROCK, FIXROCK, FLEXIROCK, COVERROCK és CEILROCK nemzeti szóvédjegyek — Viszonylagos kizáró ok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja”

A T-436/12. sz. ügyben,

a **Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG** (székhelye: Gladbeck [Németország], képviseli: J. Krenzel ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: L. Rampini, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

a **Ceramicas del Foix, SA** (székhelye: Barcelona [Spanyolország], képviselik: M. Pérez Serres és R. Guerras Mazón ügyvédek),

az OHIM második fellebbezési tanácsának a Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG és a Ceramicas del Foix, SA közötti törlési eljárással kapcsolatban 2012. július 10-én hozott határozata (R 495/2011-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök, Czúcz O. (előadó) és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: I. Drăgan tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. szeptember 28-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2013. január 9-én benyújtott ellenkérelmére,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2013. január 4-én benyújtott ellenkérelmére,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. április 15-én benyújtott válaszra,

tekintettel a 2014. november 6-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2003. november 12-én a beavatkozó, a Ceramicas del Foix, SA, a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

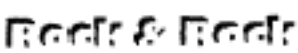

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 2., 19. és 27. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak megfelelően:

– 2. osztály: „Festékek, kencék, lakkok; rozsdagátló és fakonzerváló szerek; festőanyagok; maróanyagok; nyers természetes gyanták; fémlapok és fémporok festők, dekorátorok, nyomdászok és képzőművészek részére”;

– 19. osztály: „Nem fém építőanyagok; nem fémből készült merev építési csövek; aszfalt, szurok és bitumen; nem fémből készült hordozható szerkezetek; emlékművek nem fémből. Az előbb említett termékek, kivéve minden típusú kőzetgyapot terméket és építkezéshez használt hangszigetelő anyagot”;

– 27. osztály: „Szőnyegek, lábtörlők (szalmából), gyékények és nádfonatok, linóleum és más padlóburkolatok; nem textil falikárpitok”.

4 2008. január 10-én a szóban forgó megjelölést, a fenti 3. pontban említett áruk tekintetében, közösségi védjegyként (a továbbiakban: megtámadott védjegy) lajstromozták.

5 2008. április 14-én a felperes Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG törlési kérelmet nyújtott be a megtámadott védjeggyel szemben, a 40/94 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének [jelenleg a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének] – a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával [jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával] együttesen értelmezett – a) pontja alapján.

6 A törlési kérelem többek között az alábbi védjegyeken alapult:

– a Németországban 2002. július 9-én, 30212141. számon, a 17., 19. és 37. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében lajstromozott korábbi MASTERROCK szóvédjegy;

– a Németországban 1999. augusztus 23-án, 39920622. számon, a 6., 17. és 19. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott korábbi FIXROCK szóvédjegy;

– a Németországban 1994. szeptember 21-én, 2078534. számon, a 19. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott korábbi FLEXIROCK szóvédjegy;

– a Németországban 1997. szeptember 17-én, 39732094. számon, a 17. és 19. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott korábbi COVERROCK szóvédjegy;

– a Németországban 2003. június 18-án, 30306452. számon, a 6., 17. és 19. osztályba tartozó áruk tekintetében lajstromozott korábbi CEILROCK szóvédjegy.

7 A korábbi védjegyek árujegyzékeiben megjelölt, 6., 17. és 19. osztálya tartozó áruk építőanyagok, amelyeket főként kőzetgyapotból állítanak elő. Ezenfelül, a MASTERROCK védjegy árujegyzéke kiterjed a 37. osztályba tartozó „mérnöki” és „szerelési szolgáltatásokra” is.

8 A törlési kérelem a korábbi védjegyek árujegyzékeiben megjelölt valamennyi árun és szolgáltatáson alapult, és a megtámadott védjegy árujegyzékében megjelölt valamennyi áru ellen irányult.

9 2011. február 7-i határozatával a törlési osztály elutasította a felperes által előterjesztett törlési kérelmet. Úgy ítélte meg, hogy az ütköző megjelölésekkel jelölt áruk közül egyesek átlagos mértékben hasonlók, míg mások eltérők vagy csak nagyon enyhe mértékben hasonlók. Ezenfelül szerinte az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi téren enyhe mértékű hasonlóságot mutatnak, kivéve a korábbi CEILROCK védjegyet, amely eltér a megtámadott védjegytől. Figyelembe véve ezenfelül az érintett közönség magas figyelmi szintjét, a törlési osztály arra a következésre jutott, hogy nem áll fenn összetéveszthetőség.

10 2011. március 3-án a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a törlési osztály határozata ellen.

11 2012. július 10-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a második fellebbezési tanács helyben hagyta a törlési osztály határozatát. Azt állapította meg, hogy az érintett közönség figyelmi szintje különösen magas. Ezenfelül lényegében helyben hagyta a törlési osztálynak a szóban forgó áruk és az ütköző megjelölések hasonlóságával kapcsolatos megállapításait is, kiemelve a közös „rock” elem leíró jellegét. Ezenfelül úgy ítélte meg, hogy a védjegycsaládok esetében biztosított szélesebb oltalom a jelen ügyben nem volt alkalmazható. Következésképpen azt állapította meg, hogy nem áll fenn összetéveszthetőség.

Az eljárás és a felek kereseti kérelmei

12 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

13 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

14 Keresetének alátámasztásaként a felperes a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjára és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozik.

15 E cikkek értelmében a korábbi védjegy jogosultjának kérelme alapján a közösségi védjegyet törölni kell, ha – a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint a két védjeggyel jelölt áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt – a védjegyeket azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll a fogyasztók összetéveszthetik. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez. Egyébként a 207/2009 rendelet 2. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében korábbi védjegy alatt minden olyan, valamely tagállamban lajstromozott védjegy értendő, amelynek bejelentési napja korábbi, mint a közösségi védjegybejelentés bejelentési napja.

16 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint összetéveszthetőséghez vezet az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy adott esetben gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, a jelen ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (2003. július 9-i Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS] ítélet, T-162/01, EBHT, EU:T:2003:199, 30–33. pont; 2013. november 7-i Three-N-Products kontra OHIM – Munindra [AYUR] ítélet, T-63/13, EU:T:2013:583, 14. pont).

17 A jelen ügyben a felperes osztja a fellebbezési tanács azon megállapítását, hogy az ütköző megjelölésekkel jelölt áruk részben hasonlóak, részben pedig nagyon enyhe mértékben hasonlók vagy eltérők. A Törvényszék úgy véli, hogy ez az elemzés helytálló.

Az érintett közönségről

18 Az ítélkezési gyakorlat szerint az érintett vásárlóközönség figyelmi szintjét illetően az összetéveszthetőség átfogó értékelése során az érintett áruk és szolgáltatok fogyasztóiról általában feltételezni kell, hogy szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztók. Tekintettel kell lenni arra is, hogy az átlagos fogyasztó figyelmi szintje változó lehet a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően (lásd: 2007. február 13-i Mundipharma kontra OHIM – Altana Pharma (RESPICUR) ítélet, T-256/04, EBHT, EU:T:2007:46, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 A jelen esetben a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy az érintett terület a korábbi védjegyek lajstromozásának és oltalmi területének országa, azaz Németország, továbbá hogy az érintett közönség az átlagos német fogyasztókból és az építési ágazat szakembereiből áll. Úgy vélte, hogy a közönség figyelmi szintje a vásárláskor – a szóban forgó termékek ára, speciális jellege és várható tartóssága miatt – különösen magas.

20 A felperes nem vitatja ezen érvelést.

21 Hangsúlyozni kell, hogy az érintett termékeknek, amelyek nagyrészt építőanyagok, nem az a rendeltetésük, hogy azokat az átlagos fogyasztók napi szinten használják. Speciális jellegük határozott és megfontolt döntést igényel, az eladásra kínált termékek árától és mennyiségétől függetlenül. Ezenkívül, önmagában az a tény, hogy egy bizonyos típusú terméket a fogyasztók nem vásárolnak rendszeres jelleggel, inkább azt igazolja, hogy azok tekintetében a figyelmi szint magasabb. Hozzá kell tenni, hogy még ha a szóban forgó termékek egy része a nagyközönség számára hozzáférhető is, kevéssé gyakori, hogy azt az átlagos fogyasztók maguk vásárolnák meg, ezt a feladatot inkább szakemberre bízzák, vagy azoktól a fogyasztóktól kérnek tanácsot, akik e téren az átlagosnál magasabb szintű ismeretekkel rendelkeznek (lásd ebben az értelemben: 2009. október 13-i Deutsche Rockwool Mineralwoll kontra OHIM – Redrock Construction [REDROCK] ítélet, T-146/08, EU:T:2009:398, 45. és 46. pont).

22 Hozzá kell tenni, hogy az építőanyagok jellemzőire, minőségére és kereskedelmi forrására vonatkozó ismeretek annál is inkább fontosak az érintett vásárlóközönség számára, mivel e termékeket – miután azokat beépítik az ingatlanba – nem lehet túl gyakran cserélgetni, legfeljebb magas költségek árán. Ráadásul, ha e termékek rossz minőségűek, az kárt okozhat az ingatlanban, ami költséges beavatkozásokat tehet szükségessé. Ezen okok miatt nagyon is elképzelhető, hogy még az az átlagos fogyasztó is, aki e termékek kiválasztását nem bízza szakemberre, rákeres az interneten az érintett termékekre, de legalábbis érdekli őt, hogy e termékek honnan származnak, és ki a gyártójuk.

23 Ugyanez elmondható a MASTERROCK védjegy árujegyzékébe tartozó építési szolgáltatásokról is, amelyeknél a döntés határozott és megfontolt kiválasztást, valamint nagyfokú körültekintést igényel az érintett közönség részéről.

24 Következésképpen meg kell erősíteni a fellebbezési tanács azon következtetését, amely szerint az érintett közönség figyelmi szintje különösen magas.

A megjelölések összehasonlításáról

25 A felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az tévesen értékelte az ütköző megjelölések hasonlóságát és a „rock” elemnek az építési ágazat termékei tekintetében fennálló leíró jellegét.

26 Emlékeztetni kell arra, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett összbenyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns elemeik figyelembevételével. Ezen összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az játszik meghatározó szerepet, hogy a védjegyet hogyan érzékeli a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója. E tekintetben az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részleteit (lásd: 2007. június 12-i OHIM kontra Shaker ítélet, C-334/05 P, EBHT, EU:C:2007:333, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

27 Két védjegy közötti hasonlóság értékelése nem korlátozódhat az összetett védjegy csupán egyik alkotóelemének figyelembevételére és annak valamely másik védjeggyel történő összehasonlítására. Ellenkezőleg: az összehasonlítást a kérdéses védjegyeket megvizsgálva kell elvégezni, mindegyiket egészében tekintve, ez azonban nem zárja ki azt, hogy az összetett védjegy által az érintett közönségre tett összbenyomás szempontjából bizonyos körülmények esetén ne lehetne domináns a védjegy egy vagy több alkotóeleme (OHIM kontra Shaker ítélet, fenti 26. pont, EU:C:2007:333, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Csak abban az esetben értékelhető a hasonlóság egyedül a domináns elem alapján, ha a védjegy összes többi eleme elhanyagolható (OHIM kontra Shaker ítélet, fenti 26. pont, EU:C:2007:333, 42. pont; 2007. szeptember 20-i Nestlé kontra OHIM ítélet, C-193/06 P, EU:C:2007:539, 42. pont). Ez az eset különösen akkor fordulhat elő, amikor ez az alkotóelem önmagában képes meghatározni azt a képet, amelyet az érintett közönség emlékezetében őriz a védjegyről, és így a védjegy többi alkotóeleme elhanyagolható a védjegy által keltett összbenyomás szempontjából (a fent hivatkozott Nestlé kontra OHIM ítélet, EU:C:2007:539, 43. pont).

– Előzetes észrevételek

28 Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely védjegy alkotóeleme leíró jellegének megállapításakor ezen elem arra vonatkozó, viszonylag jelentős képességét kell értékelni, hogy az mennyire képes hozzájárulni ahhoz, hogy azokat az árukat és szolgáltatásokat, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták, mint valamely meghatározott vállalkozástól származókat azonosítsa, és így ezen árukat és szolgáltatásokat megkülönböztesse más vállalkozások áruitól és szolgáltatásaitól. Ezen értékelés során többek között a szóban forgó elem azzal kapcsolatos, önmagában rejlő képességeit kell figyelembe venni, hogy esetleg nincs-e híján bárminemű leíró jellegnek azon áruk és szolgáltatások tekintetében, amelyek tekintetében a védjegyet lajstromozták (2006. június 13-i Inex kontra OHIM – Wiseman [egy

szarvasmarha bőr ábrázolása] ítélet, T-153/03, EBHT, EU:T:2006:157, 35. pont, és 2008. február 27-i Citigroup kontra OHIM – Link Interchange Network [WORLDLINK] ítélet, T-325/04, EU:T:2008:51, 66. pont).

29 Egyébként, a fogyasztó számára érthető szóelemek beazonosítása az ütköző megjelölések között fennálló hangzásbeli, vizuális és fogalmi hasonlóságok értékelése szempontjából releváns (lásd ebben az értelemben: 2010. június 25-i MIP Metro kontra OHIM – CBT Comunicación Multimedia [Metromeet] ítélet, T-407/08, EBHT, EU:T:2010:256, 37. és 38. pont).

30 Elsőként emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbezési tanács helyben hagyta a törlési osztály azon elemzését, miszerint az érintett közönség a „rock” elemet egy érthető szóként azonosítja, akárcsak a „master”, a „fix”, a „flexi” és a „cover” elemeket, amelyek az angol alapszókincs részét képezik.

31 E megközelítést, amellyel a felperes is egyetért, meg kell erősíteni.

32 Másodszor, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az ütköző megjelölésekben közös „rock” elem a jelölt áruk tekintetében leíró jellegű. Ugyanis az ütköző megjelölésekkel jelölt áruk iránt érdeklődő német közönség úgy értelmezi a „rock” szót, mint amely főként kövekre utal, aminek alapján az építőanyagokra asszociál.

33 A felperes vitatja ezt az érvelést, és úgy véli, hogy a közös „rock” elem a korábbi védjegyek domináns eleme.

34 Elsőként arra hivatkozik, hogy a Deutsches Patent- und Markenamt (német szabadalmi és védjegyhivatal) 30229274. számon lajstromozta a német Rock védjegyet, valamint számos, a „rock” elemet tartalmazó védjegyet, mint például a MASTERROCK, a FIXROCK, a FLEXIROCK, a COVERROCK és a CEILROCK védjegyet. Szerinte ez ténybeli bizonyítékát képezi annak, hogy a német közönség nem úgy fogja fel a „rock” szót, mint amely olyan építőipari termékeket jelöl, amilyenek például a 19. osztályba tartozó áruk is. Ráadásul az OHIM meghirdette a 6885594. sz. védjegybejelentést is, amely kizárólag a ROCK megjelölésre vonatkozik.

35 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy önmagában az tény, hogy valamely védjegyet nemzeti vagy közösségi védjegyként lajstromoztak, nem zárja ki azt, hogy nagymértékben leíró jellegű, vagy másként fogalmazva, csupán enyhe önmagában rejlő megkülönböztető képességgel rendelkezik az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében (lásd REDROCK-ítélet, fenti 21. pont, EU:T:2009:398, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy a németül beszélő érintett közönség képzetében a „rock” szónak pontosan meghatározott jelentése van, ami a németben a „szoknya” szónak felel meg, vagy esetleg egy zenei irányzatra utal vissza, de azt a közönség semmi esetre sem úgy fogja fel, mint ami „követ” jelent.

37 Emlékeztetni kell arra, hogy az angol egy olyan világnyelv, amelyet az építőiparban is használnak. Még ha az átlagos német fogyasztó nem is rendelkezik az angol nyelv alapos ismeretével, a „rock” szó akkor is az alapvető angol szavak közé tartozik, és azt mind a szakemberek, mind a fogyasztók a „kő” szóhoz társítják gondolatban (REDROCK-ítélet, fenti 21. pont, EU:T:2009:398, 53. pont).

38 Ezenkívül hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott védjegy árujegyzékébe tartozó építőanyagoknak legalább egy részét, a korábbi védjegyek árujegyzékeibe tartozó áruknak pedig szinte teljes egészét kőalapú nyersanyagokból állítják elő, amelyeket – főként természetes állapotukban – az érintett közönség gondolatban könnyen összekapcsolhat a „rock” szóval, még annak „szikla” vagy „sziklafal” értelmében is, és így az igencsak leíró jellegű (REDROCK-ítélet, fenti 21. pont, EU:T:2009:398, 54. pont).

39 E következtetést nem döntheti meg a felperes azon érve, miszerint a „rock” szó a német nyelvben más jelentésekkel is rendelkezik, nevezetesen egy zenei irányzat, illetve egy női ruhadarab megnevezése. Ugyanis a megjelölés megkülönböztető képességének vagy leíró jellegének értékelésénél az említett megjelölés azon értelmét kell figyelembe venni, amely a jelölt árukra utal, vagy azok jellemzőit jelöli (2003. október 23-i OHIM kontra Wrigley ítélet, C-191/01 P, EBHT, EU:C:2003:579, 32. pont; REDROCK-ítélet, fenti 21. pont, EU:T:2009:398, 55. pont).

40 Egyébként, a „rock” szó jelen esetben pozitív értékítéletet hordozó üzenetet is közvetít az érintett – főként az építőanyagok, illetve az építési tevékenység körébe tartozó – áruk és szolgáltatások jellemzőit illetően, hiszen az úgy is felfogható, mint ami a sziklák vagy más kőzetek szilárdságára és stabilitására utal. Márpedig az érintett áruk és szolgáltatások jellemzőire utaló, pozitív értékítéletet hordozó kifejezés nem rendelkezik azok tekintetében önmagában rejlő megkülönböztető képességgel (lásd ebben az értelemben: 2008. január 16-i Inter-Ikea kontra OHIM – Waibel [idea] ítélet, T-112/06, EU:T:2008:10, 51. pont; REDROCK-ítélet, fenti 21. pont, EU:T:2009:398, 56. pont).

41 Ebből következik, hogy a közös „rock” elem igencsak leíró jellegű, illetve pozitív értékítéletet hordoz az ütköző megjelölések árujegyzékeibe tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében, és így csupán enyhe önmagában rejlő megkülönböztető képességgel rendelkezik, amint azt a fellebbezési tanács helyesen megállapította.

42 Harmadszor, a fellebbezési tanács ezenfelül úgy ítélte meg, hogy a korábbi MASTERROCK, FIXROCK, FLEXIROCK és COVERROCK védjegy többi eleme enyhe megkülönböztető képességgel rendelkezik. Szerinte az említett megjelölések első elemeit a németül beszélő érintett közönség gondolatban azokhoz a vélt tulajdonságokhoz társítja, amelyekkel esetleg a kőzetgyapot rendelkezik, nevezetesen a rugalmassághoz („flexi”), a gyors falhoz rögzíthetőséghez („fix”), a kiváló minőséghez („master”) vagy a fedőanyagként való használhatósághoz („cover”). Az e szóelemeknek megfelelő kifejezések az alapszintű angol szókincs részét képezik, ráadásul hasonlók a német – „flexibel”, „fix” és „Meister” – megfelelőikhez. Hasonlóképpen, a „cover” szó pedig egy olyan anglicizmus, amely a német nyelvben meghonosodott.

43 A felperes osztja ezeket a nézeteket.

44 A Törvényszék úgy véli, hogy a „flexi”, a „fix”, a „master” és a „cover” elemeket az érintett közönség gondolatban az építőanyagok – és azok közül is főként a kőzetgyapot – fizikai tulajdonságaihoz, illetve a „cover” elem esetében azok rendeltetéséhez társítja. Mivel az említett elemek igencsak leíró jellegűek, illetve pozitív értékítéletet hordoznak, csupán enyhe megkülönböztető képességgel rendelkeznek, így a fellebbezési tanács elemzését helyben kell hagyni.

– Az összehasonlítás vizuális aspektusáról

45 A jelen esetben a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy annak ellenére, hogy a szóban forgó megjelölések mindegyikében jelen van a „rock” utótag, hasonlóságuk két okból is enyhébb: egyrészt az előtagjaik eltérőek, másrészt a megtámadott védjegy ábrás eleme egy & jel segítségével ketté van választva. Ennélfogva szerinte a megjelölések közötti hasonlóság – az általuk keltett vizuális összbenyomásra tekintettel – enyhe fokú.

46 A felperes vitatja ezt az állítást.

47 Először is, úgy véli, hogy a „master”, a „fix”, a „flexi” és a „cover” elemek a szóban forgó áruk és szolgáltatások tekintetében leíró jellegűek, a megtámadott védjegy grafikus elemei pedig elhanyagolhatók. Ennélfogva szerinte a korábbi MASTERROCK, FIXROCK, FLEXIROCK és

COVERROCK védjegyekben, valamint a megtámadott Rock & Rock védjegyben a „rock” elem a domináns. Mivel a domináns elemek azonosak, az ütköző megjelölések szerinte vizuális téren nagyfokú hasonlóságot mutatnak.

48 Az összetett védjegyek meghatározott alkotóelemének vagy alkotóelemeinek domináns jellege értékelésénél többek között ezen alkotóelemek lényegi jellemzőit kell figyelembe venni, összehasonlítva azokat a többi alkotóelemmel. Ezenfelül, másodlagos jelleggel figyelembe lehet venni az összetett védjegy különböző alkotóelemeinek a védjegy megjelenítésében elfoglalt, viszonylagos helyzetét (2002. október 23-i Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ítélet, T-6/01, EBHT, EU:T:2002:261, 35. pont).

49 Emlékeztetni kell arra, hogy mind a „rock” szóelem, mind a „master”, a „fix”, a „flexi” és a „cover” szóelem igencsak leíró jellegű, illetve pozitív értékítéletet hordoz az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében (lásd a fenti 41. és 44. pontot).

50 Ezenfelül, az ítélkezési gyakorlat szerint a fogyasztók általában nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a szavak elejének (2004. március 17-i El Corte Inglés kontra OHIM – González Cabello és Iberia Líneas Aéreas de España [MUNDICOR] ítélet, T-183/02 és T-184/02, EBHT, EU:T:2004:79, 81. pont).

51 Márpedig a jelen esetben a korábbi MASTERROCK, FIXROCK, FLEXIROCK és COVERROCK védjegyek elejét a „master”, a „fix”, a „flexi” és a „cover” szóelemek képezik.

52 Ennélfogva el kell vetni a felperes azon tézisét, miszerint az említett korábbi védjegyekben a „rock” szóelem a domináns.

53 Ami a korábbi CEILROCK védjegyet illeti, a „ceil” elem – a „rock” elemmel ellentétben – nem hordoz olyan jelentést, amely az érintett termékekre utalna. Ráadásul a „ceil” elem a védjegy elején helyezkedik el. Ennélfogva a megjelöléseket vizuálisan észlelő, érintett közönség sokkal nagyobb figyelmet tulajdonít ennek az elemnek, mint a közös „rock” elemnek.

54 Ebből következik, hogy a felperes azon érvét, miszerint a korábbi védjegyekben a „rock” elem a domináns elem, el kell utasítani.

55 Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy a domináns elemek hiányára figyelemmel, a fellebbezési tanács elvégezte a szóban forgó védjegyek összehasonlítását, méghozzá a védjegyek mindegyikét egészében vizsgálva.

56 E megközelítést, tekintettel a fenti 27. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, helyben kell hagyni.

57 Mindenképpen azt kell megállapítani, hogy az ütköző megjelölések a második, „rock” elemükben azonosak, de első szóelemeikben eltérnek, hiszen a megtámadott védjegy szintén a „rock” elemmel kezdődik, míg a korábbi védjegyek első elemeit a „master”, a „fix”, a „flexi”, a „cover” és a „ceil” elem képezi.

58 Ezenfelül, bár a Rock & Rock védjegy grafikus ábrázolása nem különösebben fantáziadús, mégis eltérővé teszi az e védjegy által keltett vizuális benyomást a korábbi védjegyek által keltettektől, amint azt a fellebbezési tanács helyesen megállapította. Ugyanez érvényes a megtámadott védjegy két elemét elválasztó & jelre is.

59 Végezetül, még ha igaz is, hogy a megtámadott védjegy első eleme ugyanaz a „rock” elem, amely a korábbi védjegyek végén is megtalálható, hangsúlyozni kell, hogy a „rock” elem megkettőzése szokatlan megjelenítést képez, amelynek révén az említett védjegy által keltett vizuális benyomás még inkább eltérővé válik a korábbi védjegyek által keltett benyomástól. Így az említett megkettőzés semlegesíti azt a tényt, hogy a megtámadott védjegy előtagja megfelel a korábbi védjegyek utótagjának.

60 E megfontolásokra való tekintettel a megtámadott határozatot helyben kell hagyni, és azt kell megállapítani, hogy az ütköző megjelölések közötti vizuális hasonlóság enyhe.

– Az összehasonlítás hangzásbeli aspektusáról

61 Az összehasonlítás hangzásbeli aspektusát illetően a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a megjelölések utótagjainak összecsengését az eltérő előtagjaik enyhítik. Ezenfelül úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések előtagjai, a „cover” elemben szereplő „o” betűt leszámítva, eltérő magánhangzókat tartalmaznak. Ennélfogva úgy vélte, hogy a hangzásbeli hasonlóság enyhe.

62 A felperes vitatja ezt az érvelést, és arra hivatkozik, hogy a szóban forgó megjelölések hangzásbeli téren nagyfokú hasonlóságot mutatnak.

63 Példaként a korábbi COVERROCK védjegyre hivatkozik. Szerinte a magánhangzók sorrendje és a hangok száma a COVERROCK és a Rock & Rock esetében azonos. A „koverrok” elem kiejtése így nagyon hasonló a „rokentrok” elem kiejtéséhez, és az érintett közönség szerinte nehezen tudja megkülönböztetni e védjegyeket, főleg ipari környezetben, zajos építkezések helyszínén, vagy amikor a védjegyek megnevezését telefonon mondják ki.

64 Hangsúlyozni kell, hogy a COVERROCK és a Rock & Rock megjelölés három szótagból áll, és hangzásukban az „o”, „e”, „o” hangok egyforma sorrendben követik egymást, már amennyiben a német kiejtési szabályokat vesszük számításba.

65 Ugyanakkor a szóban forgó korábbi védjegy első része (a cover) a „k”, „v” és „r” mássalhangzókat tartalmazza egymás után, amely teljesen eltér a megtámadott védjegy „r”, „kk”, „n” és „d” mássalhangzó-sorrendjétől. Hozzá kell tenni, hogy a fenti 50. pontban említett ítélkezési gyakorlat szerint a fogyasztó általában nagyobb jelentőséget tulajdonít a megjelölések első részének.

66 Ennélfogva a COVERROCK és a Rock & Rock megjelölések hangzásbeli téren csupán enyhén hasonlók.

67 Hozzá kell tenni, hogy a többi korábbi védjegy, azaz a MASTERROCK, a FIXROCK, a FLEXIROCK és a CEILROCK még kevésbé hasonlít a Rock & Rock védjegyhez, hiszen hangzóik sorrendje még inkább eltér a megtámadott védjegy hangzóinak sorrendjétől.

68 Végezetül, a felperes nem hivatkozhat hitelt érdemlően a környezetre. Ugyanis az építőanyagok kiválasztása eltérő szakaszt képez az építkezés konkrét fizikai szakaszától, és semmi sem enged arra következtetni, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások kiválasztása az építkezés helyszínén, vagy kizárólag szóban közölt információk alapján történne. Ráadásul, a telefonon történő kommunikáció egyáltalán nem zárja ki, hogy az érintett közönség észlelje az ütköző megjelölések kiejtésében fennálló markáns különbségeket.

69 A fenti megfontolásokra való tekintettel helyben kell hagyni a fellebbezési tanács azon megállapítását, miszerint az ütköző megjelölések közötti hangzásbeli hasonlóság enyhe.

– Az összehasonlítás fogalmi aspektusáról

70 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács felhívta a figyelmet arra, hogy az ütköző megjelölések alkotóelemei – a „ceil” elem kivételével – leíró jellegűek. Megállapította, hogy a közös „rock” elem a korábbi védjegyek esetében a kőzetgyapotra (angolul „rockwool”) utal vissza, ami a korábbi védjegyekkel jelölt áruk fő alapanyaga. Szerinte a „master”, a „flexi”, a „fix” és a „cover” elemek a kőzetgyapot jellemzőire vagy rendeltetésére tesznek utalást. Ezzel szemben, a megtámadott

védjegyben a „rock” elem inkább egy zenei irányzatra utal, hiszen az érintett közönség a Rock & Rock megjelölést gondolatban a „rock and roll” kifejezéshez társítja, és a megtámadott védjegyet szójátéknak fogja fel. Ennélfogva fogalmi téren a hasonlóság enyhe fokú.

71 A felperes vitatja ezt az érvelést. Arra hivatkozik, hogy a „rock” elem az ütköző megjelölésekben domináns, és ugyanarra a gondolatra utal vissza, nevezetesen a „kő” vagy „szikla” jelentéstartalomra. Szerinte így fogalmi téren e megjelölések között átlagos fokú hasonlóság áll fenn.

72 Emlékeztetni kell arra, hogy a felperes azon érveit, amelyek a „rock” elem domináns mivoltának bizonyítására irányulnak, e kifejezésnek az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében vett enyhe megkülönböztető képességére figyelemmel, a Törvényszék elvetette (lásd a fenti 37–41. pontot).

73 Végezetül meg kell állapítani, hogy a „rock” utótaggal párosított „master”, „fix”, „flexi” és „cover” előtagokat az érintett közönség a „kövek” és „sziklák” fizikai tulajdonságaihoz, vagy esetleg a kőzetgyapot rendeltetéséhez társítja gondolatban, míg a Rock & Rock védjegyet inkább szójátéknak fogja fel a „rock & roll” kifejezés alapján, amely egy zenei irányzatot jelöl.

74 Ami a korábbi CEILROCK védjegyet illeti, az érintett közönség abból csak a „rock” elemet érti, annak eredeti, „követ” vagy „sziklát” jelentő értelmében. E jelentés messze áll a „rock & rock” kifejezés fenti 73. pontban írt fogalmi értékétől.

75 Ennélfogva a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az ütköző megjelölések közötti fogalmi hasonlóság csupán enyhe.

76 Összefoglalva tehát, azt a következtetést kell levonni, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy az ütköző megjelölések között – vizuális, hangzásbeli és fogalmi téren – csupán enyhe fokú hasonlóság áll fenn.

A „védjegysorozat” vagy „védjegycsalád” fogalmára alapított érvről

77 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a felperes nem támaszkodhat a védjegycsaládok esetében biztosított szélesebb oltalomra.

78 A felperes azt állítja, hogy ő egy olyan védjegysorozat jogosultja, amely a védjegyeinek felismerését lehetővé tévő, „rock” szériaelemet magában foglaló, német és közösségi védjegyekből áll. Ennélfogva úgy véli, hogy az érintett közönség a „rock” szót az ő korábbi védjegyeihez kapcsolja gondolatban, ami összetéveszthetőséget teremt a szóban forgó megjelölések között, hiszen ő a világ első számú kőzetgyapottermék-gyártójához tartozó vállalkozás. Azt állítja, hogy a megtámadott védjegy második, „rock” eleme nem szerepel eltérő helyen a védjegycsaládot alkotó többi korábbi védjegyben elfoglalt helyhez viszonyítva, ami tovább fokozza az összetévesztés veszélyét.

79 Emlékeztetni kell arra, hogy a gondolati képzettársítás (asszociáció) veszélye az összetéveszthetőség speciális esete, amelyet az jellemez, hogy miközben a szóban forgó védjegyeket a célközönség közvetlenül nem tévesztheti össze, mégis úgy fogja fel őket, mint ugyanazon védjegyjogosult két különböző védjegyét (lásd: 2003. április 9-i Durferrit kontra OHIM – Kolene [NU-TRIDE] ítélet, T-224/01, EBHT, EU:T:2003:107, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E kritérium figyelembevételéhez az szükséges, hogy a törlési kérelem több olyan védjegyen alapuljon, amely olyan közös jellegzetességeket mutat, amelyek alapján azokat ugyanazon sorozat vagy család részét képezőknek lehet tekinteni (2008. december 18-i Les Éditions Albert René kontra OHIM ítélet, C-16/06 P, EBHT, EU:C:2008:739, 101. pont). Ugyanakkor a védjegysorozat vagy védjegycsalád megléte, mint tényező, csak akkor releváns, ha a közös elem alkalmas a megkülönböztetésre. Ugyanis

amennyiben ez az elem leíró jellegű, nem okozhat összetéveszthetőséget (lásd ebben az értelemben: 2004. július 6-i Grupo El Prado Cervera kontra OHIM – Héritiers Debuschewitz (CHUFAFIT) ítélet, T-117/02, EBHT, EU:T:2004:208, 59. pont).

80 Először is, emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék korábban már kimondta, hogy a védjegycsaládoknak biztosított szélesebb oltalomra nem lehet sikerrel hivatkozni olyan esetben, amikor a korábbi védjegyek közös eleme leíró jellegű az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében. Ugyanis az olyan szó, amely az említett áruk vagy szolgáltatások jellegére utal, nem alkalmas arra, hogy valamely védjegycsalád megkülönböztetésre alkalmas, közös törzselemét képezze (lásd ebben az értelemben: 2012. július 13-i Caixa Geral de Depósitos kontra OHIM – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona [la Caixa] ítélet, T-255/09, EU:T:2012:383, 82. pont).

81 Emlékeztetni kell arra, hogy a „rock" elem igencsak leíró jellegű, illetve pozitív értékítéletet hordoz a korábbi védjegyekkel jelölt áruk és szolgáltatások tekintetében. Ennélfogva, a fenti 79. és 80. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján nem alkalmas arra, hogy valamely védjegycsalád közös eleme legyen.

82 Másodszor, e megállapítást erősíti meg a 2014. január 30-i Industrias Alen kontra The Clorox Company végzés (C-422/12 P, EBHT, EU:C:2014:57, 45. pont) is, amelyben a Bíróság kimondta, hogy a CLOROX és a CLORALEX védjegyek közötti összetéveszthetőség fennállásának megállapítása nem vezet arra az eredményre, hogy a korábbi védjegy jogosultja számára monopoljogot ismernének el a „clor" elem vonatkozásában, amely igencsak leíró jellegű a szóban forgó áruk tekintetében, hiszen az összetéveszthetőség fennállása kizárólag bizonyos elemek összetételének oltalmát biztosítja, anélkül hogy eközben az ezen összetétel részét képező, leíró jellegű elemet önmagában oltalom illetné meg.

83 Márpedig a közös „rock" elemet tartalmazó védjegyek védjegycsaládkénti elismerése éppen a „rock" elem monopolizálásához vezetne, amely elem igencsak leíró jellegű, illetve a korábbi védjegyekkel jelölt áruk és szolgáltatások tekintetében pozitív értékítéletet hordoz. A védjegycsalád meglétének elismerése által kiszélesített oltalom a gyakorlatban azt jelentené, hogy egyetlen másik gazdasági szereplő sem lajstromoztathatna olyan védjegyet, amely a „rock" elemet tartalmazza, illetve adott esetben még azt is megtilthatnák számára, hogy ezt az elemet reklámszövegekben vagy hirdetési anyagokban használja. A szabad verseny efféle korlátozása, amely az angol alapszókincs részét képező szó egyetlen gazdasági szereplő részére történő fenntartásából eredne, nem igazolható a korábbi védjegyek jogosultjainak alkotói vagy reklámozási erőfeszítéseinek rekompenzálására irányuló törekvésekkel. Ugyanis, amikor nem a használat révén megerősödött megkülönböztető képességről van szó, az a kereskedelmi érték, amelyet az említett jog fenntartása képvisel, nem a jogosult ezen erőfeszítéseinek eredménye, hanem kizárólag a szó azon – a szóban forgó nyelv által előre meghatározott – jelentéséből ered, amely az érintett áruk és szolgáltatások jellemzőire utal.

84 Harmadszor, a felperes nem hivatkozhat sikerrel a 2010. április 27-i UniCredito Italiano kontra OHIM – Union Investment Privatfonds (UNIWEB) ítéletre (T-303/06 és T-337/06, EU:T:2010:160). Ugyanis, ebben az ítéletben a Törvényszék az „uni" szériaelem megkülönböztető képességének fontosságát hangsúlyozta a jelölt szolgáltatások tekintetében, és úgy vélekedett, hogy e képesség olyan szintű volt, hogy önmagában is alkalmas volt arra, hogy az érintett közönség képzetében az adott sorozatra vonatkozóan közvetlen asszociációt váltson ki (fent hivatkozott UNIWEB-ítélet, EU:T:2010:160, 35., 38. és 39. pont). Márpedig a megkülönböztető képesség ilyen szintjéről a jelen esetben nem beszélhetünk.

85 Ugyanis, bár az „uni" elem kétségkívül jelentéssel bír az átlagos német fogyasztó számára, nem hozható közvetlen kapcsolatba a pénzügyi szolgáltatásokkal, különösen a befektetési alapokkal, amelyeket a korábbi védjegyek a fenti 84. pontban hivatkozott UNIWEB-ítélet (EU:T:2010:160) alapját képező ügyben jelöltek. A jelen esetben hivatkozott „rock" elem viszont a korábbi védjegyekkel jelölt építőanyagok és építési szolgáltatások jellemzőire utal vissza. Ily módon, mivel a ténybeli háttér e döntő kérdésben eltérő, az említett ítéletben alkalmazott megoldás nem ültethető át a jelen ügyre.

86 Ebből következik, hogy mivel a jelen esetben a „rock” elem igencsak leíró jellegű, illetve pozitív értékítéletet hordoz a korábbi védjegyekkel jelölt áruk és szolgáltatások tekintetében, nem alkalmas arra, hogy valamely védjegycsalád közös törzselemét képezze.

87 A teljesség kedvéért emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség elkerülése érdekében a szélesebb oltalom még védjegycsalád esetében sem biztosított olyankor, amikor a későbbi védjegy olyan jellegzetességeket mutat, amelyek alapján azt a sorozathoz lehetne kapcsolni. Nem ez az eset áll fenn például olyankor, amikor a sorozatba tartozó korábbi védjegyek közös elemét a bejelentett védjegyben eltérő jelentéstartalommal használják (lásd ebben az értelemben: 2006. február 23-i Il Ponte Finanziaria kontra OHIM – Marine Enterprise Projects [BAINBRIDGE], T-194/03, EBHT, EU:T:2006:65, 126. és 127. pont; UNIWEB-ítélet, fenti 84. pont, EU:T:2010:160, 34. pont).

88 Márpedig a jelen esetben a „rock” elem eltérő jelentéstartalommal bír a megtámadott Rock & Rock védjegyben, mint a korábbi védjegyekben, hiszen a megtámadott védjegy esetében az – egy szójáték révén – egy zenei irányzatra utal vissza, míg a korábbi védjegyek esetében – amelyekben a „fix”, a „flexi” és a „cover” elem a fizikai tulajdonságokat vagy a rendeltetést írja le – „kőre”, „sziklára” vagy pedig kőzetgyapotra utal (lásd a fenti 44. és 73. pontot).

89 Ennélfogva a felperesnek a védjegysorozatok vagy védjegycsaládok esetében biztosított szélesebb oltalomra alapított érveit el kell utasítani.

A korábbi védjegyek megkülönböztető képességéről

90 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács helyben hagyta a törlési osztály azon megállapításait, melyek szerint a korábbi FLEXIROCK, FIXROCK, MASTERROCK és COVERROCK védjegyek megkülönböztető képessége – elemeik nagymértékben leíró jellege miatt – enyhe, míg a CEILROCK védjegy fantáziaszó.

91 A felperes e tekintetben nem terjesztett elő külön érvelést.

92 Emlékeztetni kell arra, hogy a „rock” elem valamennyi korábbi védjegyben – melyekben a „fix”, a „flexi” és a „cover” elem a fizikai tulajdonságokat vagy a rendeltetést írja le – „kőre”, „sziklára” vagy esetleg kőzetgyapotra utal (lásd a fenti 44. és 73. pontot). Ezenkívül, a „master” elem pozitív értékítéletet hordoz, amelyet a közönség a „rock” elemnek a jelen pontban említett jelentésével kapcsol össze. Ennélfogva helyben kell hagyni a fellebbezési tanács azon megállapítását, miszerint a korábbi FLEXIROCK, FIXROCK, MASTERROCK és COVERROCK védjegy csupán enyhe megkülönböztető képességgel rendelkezik.

93 Végezetül, tekintettel arra, hogy az érintett közönség nem tulajdonít semmiféle konkrét jelentést a „ceil” elemnek, a CEILROCK szóösszetétel fantáziaszó, és így átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik.

Az összetéveszthetőségről

94 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy tekintettel a korábbi védjegyek enyhe megkülönböztető képességére, amelyek közül csupán a CEILROCK védjegy a kivétel, amely fantáziaszó, továbbá tekintettel az ütköző megjelölések közötti enyhe hasonlóságra és az érintett közönség különösen magas figyelmi szintjére, az ütköző megjelölések között semmiféle összetéveszthetőség nem áll fenn.

95 A felperes ezt az értékelést vitatja, és azt állítja, hogy fennáll az összetévesztés veszélye.

96 Az előbbi elemzésből következik, hogy az ütköző megjelölésekkel jelölt áruk részben hasonlók, részben pedig enyhén hasonlók vagy eltérők. Ezenkívül, az érintett közönség figyelmi szintje különösen magas, és az ütköző megjelölések között csupán enyhe mértékű hasonlóság áll fenn, ami ráadásul egy olyan elemnek köszönhető, amely az érintett áruk tekintetében nagymértékben leíró és pozitív értékítéletet hordoz, az érintett szolgáltatások tekintetében pedig pozitív értékítéletet hordoz. Végül, emlékeztetni kell arra, hogy a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége – a CEILROCK védjegy kivételével, amelynek megkülönböztető képessége átlagos – enyhe.

97 Az ütköző megjelölések átfogó értékelése keretében, tekintettel arra, hogy az érintett közönség figyelmi szintje a szóban forgó termékek megvásárlásakor különösen magas, az ütköző megjelölések közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi eltérések elegendőek ahhoz, hogy – egyes áruk hasonlósága ellenére – kizárják azt, hogy a közös „rock” elem meglétéből eredő hasonlóságok az átlagos német fogyasztók és az építésügyi ágazat szakembereinek képzetében összetéveszthetőséget okozzanak (lásd ebben az értelemben: REDROCK-ítélet, fenti 21. pont, EU:T:2009:398, 86. pont).

98 Következésképpen a felperes egyetlen jogalapját, és ebből következően a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

99 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell az OHIM és a beavatkozó költségeinek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG-t kötelezi a költségek viselésére.

Berardis Czúcz Popescu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. július 8-i nyilvános ülésen.

Aláírások